

Domarkompendium

RYSK STÖVARE

Russkaja Gontjaja

Utarbetat av

Svenska Stövarklubben

inför exteriördomarkonferens 2025

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer stövarraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att ”varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete”. Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Stövarklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SvStkl som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare.

Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av stövarraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Stövarklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Rasklubben, Svenska Stövarklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2025 av Thomas Eriksson, Göran Johansson, Ted Karlsson, Sarah Häggkvist och Mona Sundqvist på uppdrag av SvStkl utställningskommitté.

Innehåll

Historik	5
STANDARD FÖR RUSSKAJA GONTJAJA.....	7
Ursprungsland/Hemland	7
Användningsområde	7
Klassifikation	7
Bakgrund/ändamål.....	7
Helhetsintryck.....	9
Viktiga måttförhållanden.....	9
Uppförande/karaktär	10
Huvud	10
Skallparti	10
Skalle	10
Stop	10
Ansikte.....	10
Nostryffel.....	10
Nosparti	10
Läppar.....	11
Käkar/tänder	11
Kinder	11
Ögon	11
Öron	11
Hals	12
Kropp	12
Överlinje.....	12
Manke	12
Rygg	13
Ländparti	13
Kors	13
Bröstkorg	13
Underlinje och buk	13
Svans	13
Extremiteter.....	14
Framställ.....	14
Helhet	14
Skulderblad	14
Överarm	14
Överarm	14
Armbåge	14
Underarm	14
Handlov.....	14
Mellanhand	14
Framtassar	15

RYSK STÖVARE

Bakställ	16
Helhet	16
Lår	16
Knäled	16
Underben	16
Has/hasled	16
Mellanfot	16
Baktassar	16
Rörelser	16
Hud	16
Päls	17
Pälsstruktur	17
Färg	17
Storlek/Vikt	17
Mankhöjd	17
Fel	18
Allvarliga fel	18
Diskvalificerande fel	18
Nota bene	18
Testiklar	18
Russkaja Gontjaja - viktigt att komma ihåg	19
Egna anteckningar	19

Historik

Hundrastypen gontjaja anses ha en 500-årig historia i Ryssland. Som andra hundar av stövartyp räknas den till braquehundarna. Den ryska stövaren har rötter från medeltiden och var fattigfolkets vanligaste jakthund.

Den ryska stövaren härstammar från den ryska varghunden och är uppfödd för att klara det hårdaste klimatet i världen, så man kommer inte ifrån att russkaja gontjaja kanske är den ultimata rovdjurshunden. Många känner till att den härstammar från såväl vindhunden borzoi, västsibirisk laika och spårhundar. Den ryska stövaren är känd för sin fart och målmedvetenhet, men det som uppskattas mest är dess förmåga att klara extrema klimatförhållanden.

Många i Ryssland levde av det som naturen kunde erbjuda och använde hundar för att få mat på bordet. De uppfödde hundar som de ville, för att klara det extrema klimatet de bodde i och vara effektiva under jakten. De hade redan en perfekt jakthund för så kallad hetsjakt, nämligen den ryska varghunden, men den hade inte förmågan att driva på slagen utan hellre jaga med synen. Därför tog man fram en ny ras, den ryska stövaren.

Varg var i utgångsläget det man mest jagade, och vargjakt var också motivet till varför de hittade vägen till Finland, där rasen var vanlig tills den ryska revolutionen bröt ut och järnridån stängde alla gränser. Därför måste man se sig om efter annat avelsmaterial. Då fick man vända sig mot väst, och fick då korsa in harrier, hamilton- och schillerstövare. Det blev grunden för finsk stövare.

Gontjajorna undslapp att gå samma öde till mötes som borzoierna, som rätt och slätt blev slaktade i tusentals under den ryska revolutionen, stämplade som tsarhundar. Adelns seder med att sätta ut stövarna på foder till sina fattigaste undersåtar hade gjort den till fattigfolkets vanligaste jakthund på landsbygden och säkrat en smärtlös och okomplicerad position som den vanligaste jakthunden under sovjetstaten. Rasen används för jakt på hare, räv och sjakal i hemlandet Ryssland, rasen har även fungerat bra på lo i Sverige, eftersom den verkar ha bra ståndegenskaper. Det är en stor ras i hemlandet Ryssland men även i Finland där det genom åren har registrerats 1900 st. Där har de dokumenterat rasen och satt upp målsättningar för rasen som vi har mycket nytta av, för huvuddelen av våra svenska russkaja gontjaja härstammar från finska linjer. Därför behövs nya linjer direkt ifrån Ryssland och det finns nu ett drygt 10-tal direktimporterade hundar från Ryssland i Norge och Sverige.

Rasen kom till Sverige 2001 och 2020 fanns det omkring ett hundra registrerade individer i Sverige.

RYSK STÖVARE

En till alla delar utmärkt hane.

Proportionerlig hane som kunde ha lite kraftigare benstomme. Vackert huvud. Våltecknad i fina färger.

Tik med könspräglad välformat huvud, välkroppad, bra hals, stark rygg, bra kors, välvinklad och med utmärkt lårbredd. Bra päls och färg. Ser på bilden något kort ut.

STANDARD FÖR RUSSKAJA GONTJAJA (Svensk översättning av rasnamnet: rysk stövare)	
Ej erkänd av FCI Standard fastställd av ryska kennelklubben, RKF, 2020-02-19, på engelska 2022-11-29 Översättning fastställd av SKKs exteriördomarkommitté 2025-02-05	

Ursprungsland/Hemland	
Ryssland	

Användningsområde	
Stövare som arbetar ensam, i par eller i flock vid jakt på hare, räv, schakal och annat vilt.	Används i Sverige vid jakt efter hare, räv samt annat rovvilt. Den jagar som ensamhund och ska vara hjortdjursren.

Klassifikation	
Grupp 6, sektion 1:1, Med arbetsprov	Russkaja gontjaja är inte godkänd av FCI.

Bakgrund/ändamål	
Den ryska stövaren är en av de äldsta jakthundsraser i Ryssland. De första bevisen på jakt med drivande hund går tillbaka till 1100-talet, och beskrivningar av stövare och jakt med dessa till början av 1500-talet. Sedan urminnes tider har folk i Ryssland jagat älg, rådjur, vildsvin, varg, lodjur, räv och hare med hjälp av stövare som hade ett kommersiellt värde. Särskilt viktiga var de stora, starka stövarna som kunde och var beredda att stå emot varg. Vargen brukade döda boskap, värdefullt vilt och reducerade ofta allvarligt viltstammar inom jaktmarkerna. Varghundsflockar användes utbrett för att bekämpa vargen och kontrollera dess population. Vid avancerad jakt med hund, vilket var populärt redan under 1500-talet, spelade flockar av stövare en sekundär roll för att finna rovdjur och vilt på fält åt jägare med vinthundar. Det första omnämnandet i litteraturen av ryska stövare finner man i Baron Sigismund von Herbersteins bok "Rerum Moscoviticarum Commentarii" (Wien 1549). Herberstein var vid två tillfällen (1517 och 1526) ambassadör åt Helige Romerske Kejsaren Maximilian I hos Storfursten av Moskva Vassilij III. I boken beskrivs storfurstens briljanta och föredömliga storjakter och Herberstein nämner jakten på hare med stövare, vilka han kallar "Canesadorifieri" på latin, eller vindhundar.	Hundrastypen gontjaja har under lång tid använts som jakthund i Ryssland. Gontjajor var vanliga i Finland före ryska revolutionen, de har släktskap med finsk stövare och dunkerstövare. Nuvarande rasstandard fastställdes 1925. Russkaja gontjaja har rovdjursskärpa och kan användas för jakt på björn, lodjur och räv, såväl som till jakt på hare. Den kom till Sverige under 2001 och är således ett nytillskott bland jakthundarna i Sverige.

Vi kan förmoda att det fanns en vid spridning av stövare i Ryssland under tidigt 1600-tal, genom Michail Fjodorovitjs (tsar från Romanovsläkten) brev från 1619. I dem finner man anvisningar för samlandet av stövare från de olika regionerna för tsarens jakter. Enligt arkivmaterial från 1730, under tsar Peter IIs korta regenttid (1727-1730) - vars största passion var jakt – utgjorde ryska stövare över hälften av alla hundar som deltog i tsarens jakter. De första beskrivningarna av exteriör och funktion hos den ryska stövaren – ryska sökhundar, ej kapabla i träskmarker – ges i en bok av den ryske markägaren från Tula-regionen, en adelsman, sekreterare i Volnys ekonomiska sällskap och författare Vassilij Levsjin i verket "Den perfekta viltvårdaren, skytten och jägaren med hund; eller Kunskapen om alla aspekter av geväret och hundjakten". (St. Petersburg 1791).

Under lång tid bedrevs aveln av stövarna utifrån jägarnas personliga smak, där urval främst skedde utifrån arbetsegenskaper och där rasens renhet inte lades vikt vid. Vid slutet av 1800-talet uppvisade den ryska stövaren ännu inte en helt enhetlig typ. Medvetet arbete för att åstadkomma detta börjar 1874, när den första utställningen för jakthundar arrangeras i Ryssland. Vid samma tidpunkt börjar regelverk för aveln med stövare att utformas. Leonid Sabanev var en rysk zoolog, naturvetare, skriftsamlare, grundare och arrangör av jakt- och fiskeverksamheter samt grundare och redaktör av tidskriften "Natur och jakt". Han förordade en klassificering av den ryska stövarens population i artikeln "Hur man anordnar hundutställningar och hur bedömning genomförs". (Natur och jakt. 1878. Nr 7).

De första standardtexterna börjar komma. År 1881 beskriver grundaren av gevärsjakt med stövare i Ryssland, uppfödare och expert N. P. Kijjenskij, rasen detaljerat under namnet "östlig stövare" i sin artikel "Valet av stövarras". I samband med Hundjägarnas Kongress 1895 publicerade P. N. Belousov och A. D. Bibikov artikeln "Beskrivning av den moderna ryska stövarens karakteristiska egenskaper" i "Natur och jakt". Den artikeln baseras på N. P. Kijjenskij's material och blir sedermera den första rasstandard under namnet "rysk stövare". Vid denna tidpunkt instiftade storfurste Nikolaj Nikolajevitj (Romanov) "Storfurstens jakt i Pershin", som ägde rum 1887–1914 och kom att spela en viktig roll i borzoiens historia.

Ungefär en tredjedel av hundarna som deltog i "Pershinjakterna" var stövare. Jaktresor arrangerades, avelsarbetet låg på en god nivå och de bästa ryska stövarna vid 1800-talets slut gick i avel.

Efter 1917 och det ryska inbördeskriget blir jakt med ryska stövare åter populärt. Under nya sociala samhällsvillkor blir stövarna jakthundar för privat bruk

Det arrangeras jaktprov för stövare. En utveckling sker av stövarnas arbetsegenskaper såsom luktsinne, skicklighet, sök, förmåga att snabbt finna djur, hastighet med vilken stövaren jagar viltet, envishet och dådkraft att följa viltet nära och länge samt klang och hängivenhet i skallgivningen. Vid den första kongressen för Storunionens kynologer i Moskva 1925, reviderades och fastställdes rasstandarden för rysk stövare i en ny utgåva. Ytterligare tillägg introducerades 1939 och senare också 1980, när Storunionens Kynologiska Råd i Sovjetunionen antog en standard. År 2002 fastställde den ryska kennelklubben en ny rasstandard, vilken reviderades 2015. Genom avelsarbetet har en modern rysk stövare skapats. Den är uppskattad för sin legendariska karakteristiska uthållighet, förmåga att skickligt och länge jaga djuret och för sin starka melodiska röst. Genom att hela tiden ändra skallgivningen från en ton till en annan, med styrka, utan avbrott, där varje skall skiftar i ett flertal toner, melodiskt variera sin klang från diskant till bas och tillbaka, ska stövaren kunna höras på ansenliga avstånd.	
---	--

Helhetsintryck	
Russkaja gontjaja ska vara högre än medelstorlek, av måttlig längd och kraftigt byggd med stark benstomme och välutvecklad torr muskulatur. Rasen har ett karakteristiskt dystert, allvarligt och varglik uttryck som skiljer den från andra raser. Med god resning i framstället och med sin benägenhet att bära huvudet lågt, har den en särskild likhet med en varg. Könspregeln ska vara tydligt uttalad.	<i>Russkaja gontjaja påminner något om en varg, särskilt nacke och huvudet som skiljer den från andra raser. Den är över medelstor och kraftigt byggd, släthårig, välmusklad och stark benstruktur.</i> <i>Russkaja gontjaja är grövre byggd än andra stövare. Pälsen är släthårig med underull, men tät och grov på gränsen till raggig. Färgen är oftast gul eller gulröd, ibland skiftande mot grått och med mörkare sadel eller oregelbundna fläckar. Gontjajan är känd för sin dansande, korta galopp och sitt sjungande drevskall.</i>

Viktiga måttförhållanden	
Längden på nosparti och skalle ska motsvara varandra 1:1. Höjden vid korset ska vara 1–2 cm lägre eller lika med mankhöjden. Kroppslängden från skulderbladsspetsen till sittbensknölen ska vara längre än mankhöjden med 5–8% hos hanar och 7–10% hos tikar. Höjden upp till armbågen ska motsvara halva mankhöjden	

Uppförande/karaktär	
Rasen ska vara lugn och balanserad.	<i>För russkaja gontjaja är det sansade temperamentet ett av de viktigaste karaktärsdragen. Under arbete märks det livligare temperamentet – de är intensiva och koncentrerade vid jakt. Påtagligt livliga eller oroliga hundar är inte rastypiska. Minsta tendens till aggressivitet ska påtalas i kritiken och avspeglas i prissättningen.</i>

Huvud	
Huvudet ska vara av mellanstorlek, torrt och kilformat med måttlig bredd vid kinderna.	<i>Skallen ska vara lång och platt, nackknölen är bara något synlig. Stopet är svagt markerat. Nospartiet ska vara ganska långt och kilformat.</i> <i>Huvudets form är av stor betydelse för rastyp och könsprägel. Avvikelser påverkar knappast hundens funktion, men ska bedömas efter grad. Som fel betraktas ljusa ögon, brett huvud, kort eller snipigt nosparti, framträdande stop, kraftigt markerade kinder, framträdande nackknöl, konkav nosrygg. Smärre avvikelser bör noteras, men något enstaka detaljfel påverkar som regel inte prissättningen. Större avvikelser som ger rasfrämmande uttryck bedöms hårdare.</i>

Skallparti

Skalle	
Skallen ska ha god längd, vara flat med svagt uttalade ögonbrynsbågar och nackknöl. Huden ska vara stram.	

Stop	
Stopet ska vara svagt men ändå tydligt, markerat.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln ska vara bred, stor, aningen framåtstående och svart.	

Nosparti	
Nospartiet ska vara kilformat. Skallens och nosryggens plan ska vara parallella.	

Läppar	
Läpparna ska vara torra, stramt åtliggande och fullt pigmenterade.	

Käkar/tänder	
Käkarna ska vara starka. Tänderna ska vara vita, starka och stora. Saxbett med full tanduppsättning. Avsaknad av P1 och M3 samt brutna eller snedställda tänder som inte inverkar menligt för bettet, ska inte påverka bedömningen av hunden	<i>Avsaknad av en eller flera incisiver, avsaknad av fyra eller fler premolarer P2, P3 och nedre P4 är allvarliga fel liksom avsaknad av någon övre P4.</i> <i>Andra bett än saxbett är diskvalificerande liksom avsaknad av hörntänder eller M1 eller M2.</i>

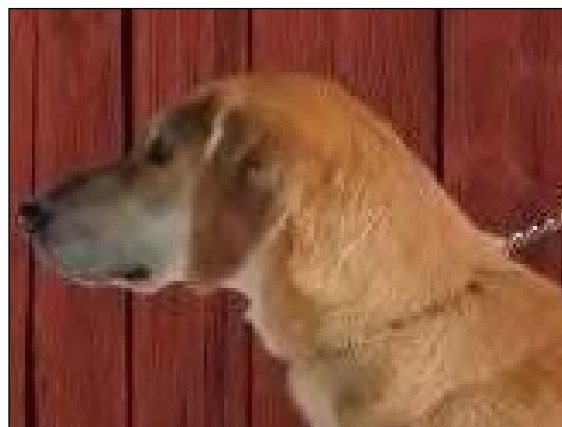
Kinder	
Kinderna ska vara flata och torra.	

Ögon	
Ögonen ska vara av mellanstorlek, mandelformade, sneda, mörkt bruna eller bruna. Ögonlockskanterna ska vara strama, sluta an tätt och vara fullt pigmenterade.	

Öron	
Hängöron. Öronen ska vara ansatta något högre än ögonen. De ska vara ganska tunna, trekantiga och små, något kortare än medellängd och hänga tätt intill huvudet.	

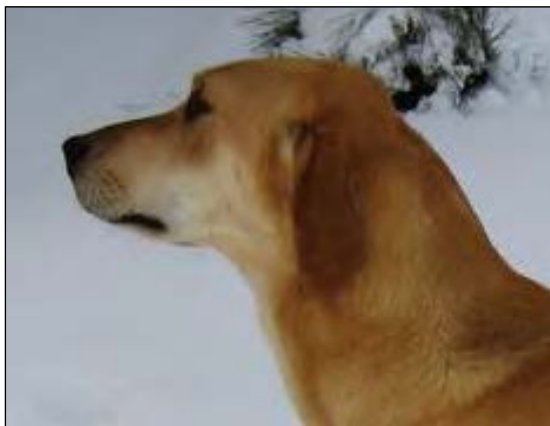

Välformat maskulint huvud med tydlig könsprägel i huvud och hals.

Utmärkt feminint huvud med bra detaljer.

*Hanhundshuvud med otydlig könsprägel
och hals som saknar den rätta kraften.
Något för markerat stop.*

Hals	
Halsen ska vara av medellängd, lågt ansatt (30–35 grader), muskulös och torr.	För lång hals och för högt buret huvud förekommer.

Kropp

Överlinje	
Överlinjen ska vara jämn och något avfallande från manken till svansansättningen.	

Manke	
Manken ska vara lång och markerad.	

*Hane av utmärkt typ, välkroppad, utmärkt rygglinje, bra
ben och tassar. Moderat vinklad fram.
Kunde ha mindre vitt på frambenen. Tätt päls.*

Kraftfull hane, huvudet får inte bli större.

Kraftfull hane, utmärkt helhet.

Rygg	
Ryggen ska vara rak, stark, bred och muskulös.	<i>Smala svagt musklade ryggar förekommer.</i>
Ländparti	
Ländpartiet ska vara kort, brett, en aning välvt och muskulöst.	
Kors	
Korset ska vara brett, av medellängd, aningen avfallande och muskulöst.	<i>Kort, brant kors, som medför att hunden rör sig underställt och med uppbruten svans förekommer.</i>
Bröstkorg	
Bröstkorgen ska vara bred, djup och nå till armbågarna eller något under.	<i>Smal eller outvecklad bröstkorg förekommer.</i>
Underlinje och buk	
Buken ska vara något uppdragen – högre än bröstkorgens linje.	<i>Uppdragen buklinje förekommer.</i>
Svans	
Svansen ska vara tjock vid roten och gradvis avsmalna mot tippen. Den når till hasorna eller är oftare 2–3 cm kortare. I vila hänger svansen ned, i rörelse bärs den ovanför överlinjen.	

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Framstället ska ha stark benstomme och vara muskulöst. Sett framifrån ska det vara rakt och parallellt.	<i>Felaktigheter i framstället påverkar i hög grad hundens hållbarhet. Vid front och lösa bogar är allvarliga fel som på sikt ger försämrad funktion.</i> <i>Öppen frambensvinkel medför stötiga rörelser och därmed förslitningar i förtid. Kort överarm och brant ställt skulderblad avslöjas av dåligt utvecklat förbröst. Mellanhand och tassar utsätts för stora påfrestningar under stövarens arbete.</i>

Skulderblad	
Skulderbladen ska vara långa och tillbakalagda.	<i>Framskjutna skulderblad förekommer.</i>

Överarm	
Överarmarna ska vara långa, snedställda och av nästan samma längd som skulderbladet. Skuldrans vinkel ska vara tydligt uttalad.	

Överarm	
Överarmarna ska vara långa, snedställda och av nästan samma längd som skulderbladet. Skuldrans vinkel ska vara tydligt uttalad.	

Armbåge	
Armbågarna ska ligga väl an mot kroppen och vara riktade bakåt.	

Underarm	
Underarmarna ska vara starka, av medellängd och ovala i genomskärning.	

Handlov	
Handlovarna ska vara stabila och sedda framifrån i linje med underarmarna.	

Mellanhand	
Mellanhänderna ska vara stabila och en aning lutande.	

Framtassar	
Framtassarna ska vara välvda, ovala och ha väl slutna tår med klorna riktade mot marken.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion.</i>

Välbyggd ung juniorhane med utmärkta proportioner i huvud och kropp. Parallella linjer i huvudet. Utmärkt muskulöst ländparti. Tät underull och utmärkt täckhår.

*Stark, välbyggd och proportionerlig.
Väl ansatt hals. Välvinklad fram, något öppen bak.
Vackra färger, tät päls.*

Välutvecklad kropp men lite avfallande kors och något tunn bestomme. Visar tydligt rasens temperament – vänligt och lugnt uttryck.

*En tyngre hund i kortaste laget. Utmärkt benstomme.
Grovt huvud.*

Bakställ

Helhet	
Bakstället ska ha stark benstomme och välutvecklad muskulatur. Sett bakifrån ska det vara rakt och parallellt.	<i>Bakbenen ska bakifrån vara raka och parallella, med god vinkling och vara muskulösa. Låren ska vara breda och muskulösa, måttligt långa. Bakbenen ska ha god vinkling och vara parallella, detta är en förutsättning för tillräcklig kraft i frånskjutet.</i>

Lår	
Låren ska vara aningen långa, breda och muskulösa.	

Knäled	
Knälederna ska vara stabila och välvinklade.	<i>Öppna knävinklar förekommer.</i>

Underben	
Underbenen ska vara aningen långa.	

Has/hasled	
Hasorna ska vara stabila och tydligt uttalade.	<i>Öppna hasleder förekommer.</i>

Mellanfot	
Mellanfötterna ska vara nästan lodräta.	

Baktassar	
Baktassarna ska vara välvda, ovala och ha väl slutna tår med klorna riktade mot marken.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion.</i>

Rörelser	
Rörelserna ska vara fria, energiska, balanserade och ha god räckvidd. Galopp eller ett långt trav är karakteristiska gångarter under sökandet efter vilt. Under jakt galopperar rasen, växlandes till trav när terrängen så kräver.	<i>Rörelserna är "facit" på hundens byggnad. En korrekt byggd stövare har jämna, parallella rörelser. Avvikelse i rörelsemönstret kan spåras i anatomiska fel.</i>

Hud	
Huden ska vara tjock, elastisk och inte uppvisa överdrivet underhudsfett eller några veck.	

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen ska vara rak, kort (4–5 cm), tjock och kännas sträv vid beröring med välutvecklad underull. Pälsen på huvudet, öronen och extremiteterna är kortare än på övriga kroppen. Den är något längre på lårens baksidor, men utan att bilda fransar. Pälsen är som längst i nacken, där den bildar en välutvecklad krage. På svansen är pälsen av medellängd, tjock, rak och en aning kortare mot svansens tipp.	<i>Pälsen på huvudet, ben och öron är kort. Resten är längre särskilt runt hals och byxor. En tät och mjuk underull är typiskt för rasen.</i> <i>Stövarens hårlag ska stå emot väta och kyla. Kort hårlag är ett funktionellt fel. Långt, vågigt hårlag är heller inte önskvärt.</i>

Färg	
Röd sobel (från rödaktig-ingefära till rödaktig-gyllene, med svarta hårstrån), blek sobel (fawn med svarta hårstrån), varggrå, sadel (röd eller ljus sobel med svart eller viltfärgad sadel). Samtliga ovan nämnda färger kan ha ljusa partier (symmetriska vitaktigt ljusare tecken där tantecken skulle kunna förekomma). En liten vit fläck på bröstet och på tassarna är tillåten hos samtliga färger.	<i>Svart markerad mantel med inslag av bruna hår är vanligt. Som fel anses för stora eller felplacerade vita tecken.</i>

Storlek/Vikt

Mankhöjd	
Hanhund: 58-68 cm Tik: 55-65 cm	<i>Det finns ingen idealhöjd angiven i standarden på russkaja gontjaja. Idealhöjden på en hanhund borde ligga mellan 61-65 cm och på tik 58-62 cm.</i>

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Mankhöjd som understiger standarden med mer än 2 cm.
- Hund som är tydligt hög- eller lågställd.
- Kroppsbyggnad som är grov, lymfatisk eller alltför lätt.
- Grovt, alltför stort huvud med bred skalle, alltför markerat stop, alltför markerade ögonbrynsbågar, alltför markerad panna eller kinder, kort och trubbigt nosparti.
- Delvis opigmenterad nostrifyffel.
- För stora, lågt ansatta, delvis upprättstående öron. Öron med rundad tipp eller täckta av lång päls.
- Ljusa, små eller djupt liggande ögon.
- Avsaknad av en eller flera incisiver. Avsaknad av fyra eller fler premolarer P2, P3 och nedre P4. Avsaknad av någon övre P4.
- Dåligt utvecklad eller tunnformad bröstorg.
- Krokiga framben samt kraftigt utåt- eller inåtvridna tassar.
- För svaga, för snedställda mellanhänder.
- Platta, lösa eller långa tassar (hartassar).
- Hasor som är kobenta, hjulbenta eller raka
- Obalanserade rörelser.
- Svans som är krokig eller bärs på sidan. Svans som ringlas till halv ringsvans.
- Stark röd färg, för många fläckar, stor vit fläck på bröstet, vitt på benen ovanför mellanhänderna eller hasorna. Mörka markeringar på pannan, öronen, läpparna och under ögonen.
- Lurvig päls eller avsaknad av underull.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Ögonfärg som inte överensstämmer med standarden.
- Alla andra bettformer än saxbett.
- Avsaknad av hörntänder eller M1 eller M2.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Russkaja Gontjaja - viktigt att komma ihåg

Russkaja gontjaja ska vara över medelstorlek, en rektangulär hund byggd för uthållighet under jaktdagen och slitstyrka i ett längre perspektiv. En korrekt byggd stövare har lång aktiv livslängd. Utmärkande för russkaja gontjaja är huvudet samt en kort kraftig hals "rovdjursnacke" och en raggig päls som är tålig för väder och vind. En stabil mentalitet är viktig.

Var noga med

- Könsprägel
- Benstommen får inte vara för klen.
- Goda vinklar fram som bak.
- Rastypiska detaljer som t.ex. huvud, hals och päls.
- Steglängd och rörelser – långt trav.

Egna anteckningar

[illegible]

